

ponen a l'entusiasme que em desperten els nostres magnífics recon muntanyencs. ¿Sabeu totes les coses que es podrien fer a base d'un Patronat de Sant Joan de l'Herm, al Pallars? ¿Sabeu, tornant a la meua obsessió, a la meua passió, Les Guilleries, què representa la ubèrrima Vall de Sau? Un futur «indret mundial», no en tingueu cap dubte. ¿Sabeu què representa que el Ter, prototipus de rius «treballadors» i «civilitzats», travessi encara, en un curs de 12 quilòmetres, una gran regió feréstega, sense cap camí ni carretera, ni accés, entre grenys i boscos que conserven monuments antiquíssims, legendàries ermites enmig dels més romàntics fondals?

—...?

—En traslladar als caríssims lectors d'ESPLAI aquestes manifestacions meves, digueu-los que tot el meu desig, en confeccionar la meua «Visió Econòmica de Catalunya», ha estat el de treballar per la pàtria. Si hi ha en el meu llibre alguna bona idea, algun bon estudi, que se'l faci seu en bona hora la política que tingui la sort de poder-ho portar a terme! A ell la glòria... mentre «faci», mentre «porti a la pràctica» les coses que jo indico (a falta que d'altres de més vàlua que jo ho facin, car, per desgràcia, no hi ha quasi ningú que hagi escrit llibres per l'estil del meu), i que, a la fi, «es facin coses pràctiques» pel bé de la nostra economia i pel prestigi de la nostra estimada Catalunya!

Acabem la nostra interessant conversa. Ens hem adonat que Lluís Creus i Vidal és, primer que tot, un patriota, i que la base damunt la qual construí la seva obra és el seu amor a Catalunya. Així li ho diem en acomiadar-nos d'ell. L'home, tot modestia, ens ho confirma amb una guspira d'aquells seus ulls tan vibrants, diríem, que demostren el dinamisme, l'entusiasme i la intel·ligència que els anima.

En donar-li la darrera estreta de mà, li desitgem el més gran dels èxits per al seu important llibre. Ell ens correspon amb una d'aquelles seves encaixades tan cordials, tan afectuo- es. — L. J.

L'HOMENATGE A L'EX-JUGADOR PAULÍ ALCÀNTARA

Per iniciativa dels clubs catalans i complint l'acord de la darrera assemblea, la Federació Catalana de Fútbol féu lliurament a l'antic gran jugador Paulí Alcàntara d'una placa commemorativa de les seves gestes esportives, que tantes jornades de glòria proporcionaren al seu club i a Catalunya.

El lliurament d'aquesta merescuda distinció se celebrà al camp de Les Corts, en el descan del partit de campionat que jugaren bar-

celonistes i gironins. La fotografia representa el centre del terreny de joc en el moment que el president de la Federació, Sr. Roca, lliura a Alcàntara la placa, enmig d'una ovació entusiàstica de tot el públic, el qual recorda encara amb enyorament les grans actuacions del famós xutador.

Paulí Alcàntara, juntament amb Zamora i Samitier, ha gaudit de la major popularitat i ha estat un dels que ha donat més anomenada al Barcelona. El capitanejava l'equip blau-grana, en el qual figuraven també Piera i Sancho, de la temporada 1921-22, la més esplendorosa que ha conegut el Barcelona, ja que en aquells temps podia considerar-se'l gairebé invencible. En aquestes dates celebrà a l'antic Estadi de Montjuïc els partits amb el cèlebre Sparta de Praga, que augmentaren l'afició envers el futbol, i guanyà el Campionat d'Espanya, a Vigo, jugant contra l'Irun.

Si Alcàntara era conegut i admirat a casa nostra, el seu nom també traspassà les fronteres i constituí una obsessió pels porters. En el matx Espanya-França que tingué lloc a Bordeus, aconseguí un triomf personal en trencar la xarxa d'un formidable xut i la seva actuació brillantíssima féu parlar tota la premsa esportiva europea.

A Barcelona, Alcàntara obtingué els èxits més resonants jugant contra equips estrangers i contribuí que el seu club abastés els títols més preats.

La qualitat del joc d'Alcàntara consistia en el seu dribling intel·ligent i eficaç i en el xut de gran potència i rara precisió, per la qual cosa era molt temut pels porters contraris.

Nascut a Filipines, vingué de petit a Barcelona, on practicà de molt jove el seu esport predilecte. L'any 1911 jugà en el primer equip blau-grana, en el qual figurà fins a l'estiu de l'any 1927, que es retirà de la pràctica de l'esport actiu.

L'equip del Barcelona, que ha demostrat una gran regularitat i entusiasme en tots els seus partits, ha aconseguit el títol de campió de Catalunya d'enguany.

Es esperançador veure com després d'haver passat, per diverses raons, una època poc afortunada, el Barcelona vol tornar a reviuir les seves gestes d'abans. El campionat ara asso-

Grup de participants en el concurs de golf, organitzat pel Sant Cugat Golf Club, en el qual es disputà la copa "Comitè"

lit creiem que ha d'encoratjar-los en les lluites de les vinents competicions i portar-los a la victòria.

UN CONCURS D'HISTÒRIA DE CATALUNYA

Al Teatre Olympia, atapeït de públic en el qual dominava la mainada, tingué lloc el diumenge dia 13 d'aquest mes, el repartiment de premis del III Concurs Infantil d'Història de Catalunya, organitzat per l'Emissora Ràdio Associació.

Cap detall no fou negligit per a fer-ne un espectacle digne de la solemnitat.

Pallassos que feien esclafir en franques riallades els infants congregats, ballets populars, destacant d'entre ells el dels cavallets; castellers que alçaven torres coronades per l'auxeneta foren la gaia introducció a la part més emotiva de la gran festa, en la qual foren cridats a l'escenari els set guanyadors dels primers premis; fou destacada entre tots la nena Montserrat Obradors, de Sabadell, a la qual fou adjudicat el primer.

Un moment interessant fou aquell en què la sort decidí l'adjudicament d'un xalet a Valldoreix, a sortejar entre els concursants.

Dels fets històrics, relació dels treballs presentats a concurs i premiats, se'n féu representació plàstica.

Els poetes Salvador Perarnau, Domènec Juncadella, Bertran i Oriola i Arús Colomer, recitaren poesies inèdites dedicades als fets històrics representats.

Uns mots ajustats del president de Ràdio Associació, Sr. Pau Llorens, foren el coronament digne de l'acte que no sabríem dir si plagué més a la mainada o als grans.

Al camp del Barcelona, en finalitzar la mitja part del partit jugat a honor seu, fou lliurada la placa de Mèrit, al gran ex-jugador Paulí Alcàntara. — (Fotografia Puig Farran)

L'equip del Barcelona, campió de Catalunya d'enguany: Nogués, Vantolrà, Morera, Raich, Escolà, Cabanes, Pedrol, Guzman, Arana, Berkessi i Zabalo. — (Fotografia Puig Farran)